

[Erhard Jakobsen]

ten? Det er ikke et spørgsmål om, hvem der har skylden, men det er et spørgsmål om, hvad gør vi for at komme af med noget af den skyld, som vi alle sammen her har over for et erhverv, der betyder så meget for os. Det er den debat, jeg har ønsket at få frem. Så kunne vi spare finterne. Vi startede ikke på dem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at jeg er helt enig med hr. Erhard Jakobsen i de sidste bemærkninger.

Lad mig sige om lovforslagene, som er druknet i en almen debat, at dem har vi selvfølgelig indirekte og direkte haft en indflydelse på, og vi erkender, at disse lovforslag er i overensstemmelse med det aftalte. Derfor skal jeg såmænd heller ikke kommentere disse ud over at notere, at de er loyalt udformet efter de indgåede aftaler.

Landbrugets specielle problemer kan vi selvfølgelig diskutere, hver gang vi har et lovforslag om landbruget. Der bliver fremført angreb – specielt fra venstre, som har dårlig samvittighed, det er jeg klar over – om, at vi formår det ikke, men de formåede det, hvis de havde magt. Jeg kan kun replicere: bare man dog havde brugt den, da man havde indflydelsen. Da brugte man den ikke.

Der er noget specielt ved problemerne i landbruget, som er forårsaget af mange ting, ikke bare en enkelt ting. Man kan snakke om en forkert økonomisk politik. SV-regeringen var også skyld i, at den blev forfejlet. Når vi har talt om særlig indkomstskat, som vi altid har ønsket at afskaffe for fast ejendom, har jeg sagt, at særlig indkomstskat var uretfærdig, fordi fast ejendom ikke vil stige en tøddel mere end de almindelige priser i det øvrige samfund; den vil bevæge sig ad andre kurver, men stigningen ville i det lange løb ikke være anderledes end den almindelige prisstigning i samfundet. Det er det, vi oplever nu. Nu skal det nivelleres ud. Man havde for kraftig en stigning, og nu får man altså faldet – for at få en stigning, der svarer til stigningen på andre områder i samfundet. Problemet er, at den stigning, som er fremkommet for hurtigt og på et tidligt tidspunkt, er belånt. Det er det, der giver os de alvorlige problemer i landbruget. Man kunne sådan set have forudset for flere år siden, at disse

problemer ville opstå, men da var man jo døv og blind for alt, hvad man sagde desangående – også fra venstre, som nu er blevet så klog på disse områder.

Vel, disse ting kan vi ikke ændre. Vi må bare notere, at det er sådan, og jeg må notere nok en gang, at jeg fik ret. Man kan blade tilbage og se, hvad jeg har sagt, når vi snakkede om særlig indkomst. Havde man lyttet til det i tide og udformet politikken derefter, så havde man ikke haft disse problemer.

Vi erkender da, lige så vel som venstre og konservative nu har fremført det, at vi ikke har reddet dansk landbrug med det, vi gennemfører nu. Selvfølgelig har vi ikke det. Vi har prøvet på at hjælpe en gruppe, en stor gruppe i landbruget, i en krisesituation, ikke over den situation, men hen til et punkt, hvor vi tror at andre midler vil komme i anvendelse, som bevirker, at de ikke længere har støtten behov. Det ved vi ikke nu, men det er da den første betingelse, at vi hjælper dem over den øjeblikkelige økonomiske situation. Det er det, vi prøver på. Men jeg er da indforstået med, at vi ikke har skabt rentabilitet generelt i landbruget med dette her. Selvfølgelig har vi ikke det. Jeg tror overhovedet ikke, at vi skaber rentabilitet i dansk landbrug i fremtiden, hvis vi ikke prøver på at belyse spørgsmålet fra andre vinkler, prøver på at fostre nye ideer, nye tanker, nye visioner og dermed prøver at gå nye veje i vores landbrugspolitik.

Vi er i al fald fra kristeligt folkepartis side villige til at lytte til dem, som har nye veje at anvise. Derfor har jeg hele tiden sagt, at vi ikke vil klandre SF, fordi de viser en vej, som man skulle have betrådt på et tidligere tidspunkt, og som i al fald havde været med til at hindre, at vi fik de problemer, som vi i øjeblikket har i landbruget. Jeg siger ikke, de havde været afværget, men vi havde været med til det.

Nu ved jeg nok, at man fra anden side mener, at hvis der kommer nogle ideer fra SF, så kan de ikke bruges, men de kan undertiden også fostre nogle udmærkede ideer. Især når de er identiske med vores, synes vi selvfølgelig, at de er ganske udmærkede.

Vi kan glæde os over, at venstre siger, at vi skulle have udvidet K-låneordningen. Det vil vi også gerne være med til, hvis landbruget vil være med. Nu ved jeg ikke, hvad regeringen vil, men jeg siger partimæssigt, at vi